

Altay Öktem

Resimleyen: Berna Dörtpınar

Altay Öktem

**KAHKAHA
KASABASI**

KAHKAHA KASABASI

© 2023, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ

1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Altay Öktem

RESİMLEYEN: Berna Dörtpınar

EDİTÖR: Barış İnce

SON OKUMA: Yağmur Yavaş Aydın

GRAFİK UYGULAMA: Aslı Kurt

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.

Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malıköy, Temelli/Ankara

Tel: 0312 284 18 14

Birinci Baskı: Şubat 2024 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-843-1

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

Altay Öktem

KAHKAHA KASABASI

Resimleyen: **Berna Dörtpınar**

Bölümler

- 7 Şaşa'nın Tehlikeli Teklifi
- 18 Somurtuk Köyü'nün Esrarı
- 31 Bombeli Dağ'ın Büyücüsü
- 42 Sapından Kesilmiş Kara Papatya
- 51 Hava Kaplumbağası Görev Başında
- 61 Somurtuk Köyü, Kahkaha Köyü Oluyor

1

Şaşa'nın Tehlikeli Teklifi

Ben dünyanın en şanslı çocuğuyum çünkü Kahkaha Kasabası'nda yaşıyorum. Şaşa da dünyanın en şanslı tavşanı çünkü o da Kahkaha Kasabası'nda yaşıyor. Ama bu söylediklerimden, Kahkaha Kasabası'nda sadece çocuklarla tavşanların yaşadığı sonucunu çıkarmayın. Olur mu hiç öyle şey? Burada büyükler de var. Kaplumbağalar, kediler ve şempanzeler de...

Dün sabah öyle mutlu uyandım ki... Şaşa da mutlu bir şekilde uyanmış, bahçede zıp zıp zıplamaya başlamıştı. Zaten Kahkaha Kasabası'nda yaşayan herkes mutludur. Bütün insanlar, bütün hayvanlar, bütün ağaçlar, hatta çalılar bile...

Size biraz tuhaf gelebilir ama Kahkaha Kasabası'nda herkes; gece gündüz, yirmi dört saat gülümser. Şaşırdınız, değil mi? Hiç şaşırmayın. Biz, uyurken de gülümseriz. Sadece tavşanlar, kaplumbağalar, insanlar değil; begonviller de gülümser. Onlar mor, beyaz, pembe gülümser; gelincikler kırmızı. Kedilerin gülümsemesi biraz değişikdir. Bazı kediler sarımtırak gülümser, bazıları duman rengi. Simsiyah gülümseyen kedilere bile rastlandığı olur.

Kahkaha Kasabası'nda yaşayan hiç kimse ne gülümsemeye ne de kahkaha atmaya mecburdur. Zaten bu kasabada, mecburiyet diye bir şey yoktur. Yoktur ama herkes günde en az sekiz kere kahkaha atar. Sekiz kahkahayı tamamlayamayanlar, “Galiba bugün bende bir tuhafılık var,” diye düşünür. Eğer o

gün yedi kez kah-
kaha attılarsa, açığı
kapatmak için ertesi gün
ne yapar eder, dokuz kahkaha
atarlar.

Şaşa'nın günde kaç kahkaha attığını saymasına
gerek yoktur. O, marul yerken, zıp zıp zıplarken,
yan gelip yatarken hep kahkaha atar. Günde belki

on beş, belki yirmi kez... Tam olarak saymadım ama bazı günler otuz kahkahayı bulduğu bile oluyordur.

Bahçeye çıktığımda, Şaşa'yı her zamanki gibi kahkaha atarken buldum. Ben de kahkahayı patlattım. Biz "günaydın" demek yerine, o sabah biraz sevinçli uyandıysak ağız dolusu güler, çok sevinçli uyandıysak kahkaha atarız birbirimize.

Alelacele hazırlandık, Şaşa'yla birlikte yola çıktık. Birazdan hayatımızın en büyük macerasını yaşayacağımızın henüz ikimiz de farkında değildik. Şaşa'nın muzırlığının tutacağını, başımıza bir sürü iş açacağını nereden bilebilirdim ki?

Pembe Balina Gölü'nün kıyısına ulaştığımızda, her sabah yaptığımız gibi sırtüstü uzandık, gökyüzüne bakıp gülümsemeye başladık. İkinizin de bu kasabada en sevdiğimiz yer, Pembe Balina Gölü.

Bu göle kimin Pembe Balina adını verdiğini bilmiyorum. Sadece ben değil, yaşlılar dâhil kasabada yaşayan hiç kimse bilmiyor. Bir göle Pembe Balina adını vermek çok saçma. Gölde balina olur mu hiç? Büyük ihtimalle, kahkahayı fazla kaçıran biri, karnını tuta tuta gülerken iri bir uçan balığı, balina sanmıştır.

Pembe Balina Gölü'nde o kadar çok uçan balık var ki... Uçan balıklar, önce kafalarını safir mavisi sular-dan dışarı çıkarır, etrafi kolaçan eder, sonra bir akrobat gibi havaya zıplar. Çok neşeliyseler, sudan üç metre yukarıya sıçradıkları ve havada yedi sekiz metre uçtukları bile olur.

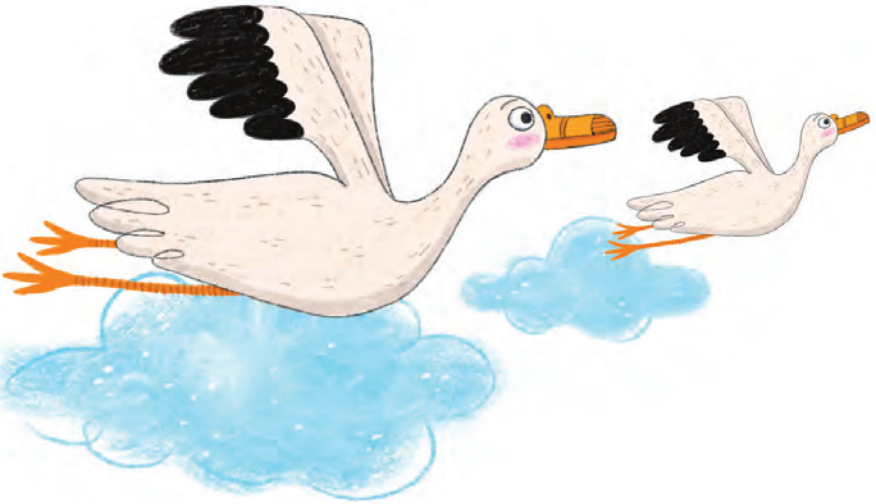
Gölün renginin safir mavisi olması, içinde bulunduğumuz mevsimle ilgili. Her mevsim farklı bir renge bürünür Pembe Balina Gölü. İlkyazda safir mavidir ama sonbaharda eğrelti yeşili olur. Yazın çivit moru, kışın navajo beyazı, sonyazda vurgun pembesi, ilkkışta ise yanık turuncu.

Saydığım mevsim adları size biraz fazla gelmiş olabilir. Ama ne yapabilirim ki? Kahkaha Kasabası'nda, bir yılda altı mevsim vardır: İlkyaz, yaz, sonyaz, sonbahar, ilkkış, kış...

Doğada ne kadar renk varsa, hepsi bulunur bizim kasabamızda. Bazı mevsimler, otlar mercan kırmızısı olur, bazen zümrüt yeşili. Bazen karanfil pembesi, bazen patlıcan moru çiçeklerle dolar her yer. İnsan bu renk cümbüşünün içinde, kırlarda koştururken öylesine mutlu olur ki başının üstünde uçan gökkuşağı ispinozlarını bile fark edemeyebilir.

Büyükanneme göre Kahkaha Kasabası'nın asıl sahipleri kuşlarmış. Gökkuşağı ispinozları, pabuç gagalı leylekler, mavi ayaklı sümsük kuşları, hatta şemsiye

kuşları, biz doğmadan önce de burada yaşıyorlarmış. Laf aramızda, bu bana çok mantıklı gelmiyor. Ben doğmadan önce burada olmalarını bir dereceye kadar anlarım ama büyükannem çok yaşlı. O doğmadan önce var olan kuşların çoktan ölmesi gerekmez miydi? Ne zaman bu konu açılrsa, büyükannemi üzmemek için inanmış gibi yapıyorum. O da benim kendisini kandırdığımı anlıyor, bu tavrımdan çok hoşlanıyor. Yüzüme bakıp bakıp kahkaha atıyor.

Şaşa göle girip yüzmek isteyince, yüzümde bir gülümsemeyle, “Hayır!” dedim. “Sakın girme, biliyorsun, sen göle girince mandarin ördeklerinin ödü kopuyor.”

Pembe Balina Gölü’nde, kırmızı gagalı, turuncu sakallı, yeşil saçlı mandarin ördekleri suya bir dalıp bir çıkarak, hep birlikte, kabileler hâlinde yüzer. Ama Şaşa göle girince, suları sıçrata sıçrata, dört bir yana kaçırlar. Gerçi Şaşa kahkaha atmaya başlayınca içleri rahatlar, kısa kanatlarını kollarının etrafında kavuşturup onlar da başlarlar hep bir ağızdan kahkaha atmaya. Yine de ne gerek var ki onları ürkütmeye?

Şaşa üzüldü. Yüzündeki gülümseme silinmemişti ama yaptığım uyarı pek hoşuna gitmemişti.

“Akşama kadar sırtüstü yatacak mıyız böyle çimenlerin üzerinde, kokına çiçeklerinin, maymun kupalarının arasında?” diye sordu. “Eğer göle girmeyeceksek bari Bombeli Dağ’a tırmanalım!”

“Senin ağzından çıkanı uzun kulakların duyuyor mu?” diye hayretle sordum Şaşa’ya. “Bombeli Dağ’a tırmanmak çok tehlikeli. Hem dağın ardında ne var, biliyorsun değil mi?”

“Biliyorum,” dedi Şaşa umursamaz bir tavırla. “Somurtuk Köyü var. Dağa tırmandık diye ille de o köye gitmemiz gerekmiyor ki. Uzaktan bakarız.”

Pembe Balina Gölü, Bombeli Dağ’ın eteklerinde yer alıyor. Bombeli Dağ’ın ardında da Somurtuk Köyü diye bir köy varmış. Hiç gitmedim ama hakkında çok şey duydum. Orada, bizim kasabamızdaki gibi zümrüt çiçekleri, siyam gülleri, hayalet orkideler, gülibrişimler açmazmış. Oradaki tek çiçek, kara papatyaymış.

Somurtuk Köyü’nde yaşayanlar, kara papatyaların açtığı mevsimi bilir ve papatyalarla temas etmemek için kırlara hiç çıkmazmış. Hatta olmadık bir yerde kara papatyayla karşılaştıklarında, elleriyle burunla-

rını kapatıp hızla yanından uzaklaşmış. Çünkü kara papatyayı üç kere üst üste koklayan, somurtmayı bırakıp ağlamaya başlamış. Hem de hiç üzgün olmadığı hâlde.

Zaten topu topu iki mevsim varmış Somurtuk Köyü'nde. Yokyaz ve varkiş. Yokyaz papatyasız, varkiş da papatyalı olan mevsim.

Daha fenası, göl de yokmuş orada. Bir köyde göl olmaması ne kötü. Ördekler nerede yüzüyor, o neyse de balıklar nasıl yaşıyor gölsüz bir köyde, aklım almıyor.

Altay Öktem

KAHKAHA KASABASI

Resimleyen: Berna Dörtpınar

Bu kasabada, herkes günün yirmi dört saati gülümser, günde en az sekiz kere de kahkaha atar. Her mevsim ayrı renklerde binbir çiçek açar, çeşit çeşit kuşlar yaşar. Oysa dağın hemen ardında yüzleri hiç gülmeyen insanların olduğu Somurtuk Köyü vardır. Kasabanın neşeli çocuğu, tavşanı Şaşa'yla birlikte dağı aşar ve somurtanları güldürebilmek için büyük bir maceraya atılır.

Kahkaha Kasabası; dostluğun, sevginin ve cesaretin değiştirme gücünü, gülücükler eşliğinde gösteriyor okurlarına.

tudem.com

f t i o l n tudemyayingrubu

ISBN: 978-605-285-843-1

9 786052 858431